

ת"פ 35285/06/18 - מדינת ישראל נגד ותד עבד אל והאב

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 35285-06-18 ישראל נ' אל והאב
בפני כבוד השופט אסף הראל

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד אנטואנט חניה

המאשימה

נגד

ותד עבד אל והאב
ע"י ב"כ: עו"ד סוף ותד

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בסעיף 2(ב1)(א) לכתב האישום.

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש הנאשם מנהל עבודה באתר בנייה בדרך יד לבנים בפרדס חנה-כרכור, שם נבנה מרכז מסחרי חדש (להלן - **האתר**). ביום 8.12.14 בוצעה באתר ביקורת של מפקחי משרד התעשייה, המסחר ותעסוקה (להלן - **המשרד**) (מאז שונה שם המשרד למשרד הכלכלה והתעשייה) (להלן - **הביקורת**).

2. לנטען בכתב האישום, במהלך הביקורת נמצא כי בוצעו על ידי הנאשם העבירות הבאות על פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל - 1970 (להלן - **הפקודה**): לא רשם בפנקס הכללי דין וחשבון על כל בדיקת פיוגום שביצע באתר בתקופה מ- 3.9.14 ועד 8.12.14 ומשכך לא הביא את הרישום לידיעת מבצע הבנייה - עבירה על הוראות תקנות 20(ב) ו- 20(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בנייה), התשמ"ח - 1988 (להלן - **התקנות**) וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה; לא התקין און יד ואון תיכון למניעת נפילת אדם ולוחות רגליים למניעת נפילת חומרים או ציוד בפתח שברצפת מפלס קומת הכניסה דרכו עובר תורן העגורן, במדרכת המעבר שבין רצפת מפלס קומת הכניסה לתורן העגורן, בפיגום שנמצא בקומת הכניסה של המבנה הדרומי, בפתחי החלונות שבקומת הביניים במבנה הדרומי, ברצפת המעבר המובילה לגרם המדרגות במבנה הצפוני, ובגרם המדרגות במבנה הצפוני - עבירה על הוראות תקנות 5 ו- 79 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה; לא התקין בפתח מעבר צנרת ברצפת הקומה שבמבנה הדרומי, מכסה למניעת נפילת אדם, חומרים או ציוד שיובטח נגד הזזתו המקרית מהמקום - עבירה על הוראות תקנות 5 ו- 79 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה; לא דאג כי מדרכת מעבר שהותקנה בין רצפת מפלס קומת הכניסה לתורן העגורן, ושממנה עלול אדם ליפול לעומק העולה על שני מטרים, תותקן כיאות למטרה שלה יועדה ובאופן המונע התמוטטותה, שבירתה המלאה או החלקית או נפילת אדם או חפץ ממנה - עבירה על הוראות תקנות 5,

8(א) ו- 9(א) לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה; ולא גידר את מדרכת המעבר על ידי אזהר, אזהר תיכון ולוחות רגליים למניעת נפילת אדם או חפץ ממנה - עבירה על הוראת תקנות 5 ו- 79 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה.

3. פרט לעבירה שעניינה אי רישום בפנקס הכללי, כפר הנאשם ביתר העבירות שיוחסו לו.

4. מטעם התביעה העידו המפקחים שביקרו באתר במועד הביקורת: וופא מנצור ששימש בתקופה הרלוונטית במשרד כמפקח על העבודה (להלן - **מנצור**); יוסי מרבנט, מנהל תחום חקירות ותאונות במינהל הבטיחות והבריאות התעסוקתית במשרד (להלן - **מרבנט**); וגיל אורן, מפקח עבודה במשרד (להלן - **אורן**). כמו כן העיד מטעם התביעה כרים פימד, ששימש באתר כמפעיל עגורן (להלן - **כרים**). מטעם ההגנה העיד הנאשם.

הביקורת

5. במועד הביקורת ביקרו באתר המפקחים מנצור, מרבנט, אורן ואיהאב אליאס (עדות מנצור בעמוד 11 לפרוטוקול; עדות מרבנט בעמודים 12 ו- 15 לפרוטוקול).

6. מרבנט ערך בעקבות הביקורת דו"ח פעולה שנכתב על ידו ביום הביקורת (מוצג מ/29; עדות מרבנט בעמודים 12-13 לפרוטוקול) (להלן - **דו"ח הפעולה**). הוא גם צילם במהלך הביקורת באתר תמונות (מוצג מ/5; עדות מרבנט בעמוד 5 לפרוטוקול) (להלן - **לוח התצלומים**). בעקבות הביקורת פתח מרבנט - שהוא חוקר - בחקירה במהלכה גבה הודעות, ביניהן מהנאשם. הודעת הנאשם נגבתה ממנו ביום הביקורת לאחר שהזהר כי הוא חשוד, בין היתר, בביצוע עבירות על הפקודה (מוצגים מ/3, נ/4; עדות מרבנט בעמוד 21 לפרוטוקול) (להלן - **הודעת הנאשם**). את ממצאי החקירה סיכם בדו"ח חקירה (עדות מרבנט בעמודים 12 ו- 14 לפרוטוקול; מוצג מ/1) (להלן - **דו"ח החקירה**). אורן ערך במהלך הביקורת תרשומת בכתב יד (מוצג נ/1) ועל בסיסה הוציא ביום 14.12.14 דו"ח ביקור (עדות אורן בעמוד 33 לפרוטוקול; הסכמת הצדדים בדבר הגשת דו"ח הביקור כראיה - בעמוד 31 לפרוטוקול; מוצג מ/35) (להלן - **דו"ח הביקור**).

7. מרבנט הפנה בעדותו לדו"ח הפעולה וללוח התצלומים (ראו למשל עדות מרבנט בעמודים 19 ו- 26 לפרוטוקול שם הוא מאמץ דברים שרשם בדו"ח הפעולה; ועדותו בעמוד 17 לפרוטוקול שם הוא מפנה ללוח התצלומים). גם אורן הפנה לדו"ח הביקור בעדותו ועמד על כך שהוא מדויק (עדות אורן בעמוד 33 לפרוטוקול). מעדותם עלה שכל אחד מהם מאמץ את תוכנם של המסמכים שערך. בכך הפכו דו"ח הפעולה ולוח התצלומים לחלק מעדותו של מרבנט ונטמעו בה. גם דו"ח הביקור הפך לחלק מעדותו של אורן ונטמע בה (ע"פ 9969/01 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פס' 14 (16.10.2006)).

8. יש לייחס לתוכנם של דו"ח הפעולה ושל דו"ח הביקור משקל ניכר. ראשית, מדובר במסמכים שנוצרו ביום הביקורת, או על בסיס מידע שנרשם ביום הביקורת, וככאלה יש לייחס להם רמת דיוק גבוהה. שנית, הם נרשמו על ידי עובדי ציבור אשר אמונים על ביצוע ביקורות מהסוג הזה. לא הוכח כי למי שרשמו מסמכים אלו - מרבנט ואורן - היה

מניע שגרם להם לרשום במסמכים מידע כוזב. שלישית, תוכנם של דו"ח הפעולה ושל דו"ח הביקור, זוכה לעיגון מגרסתו של הנאשם. כך, למשל, הן בדו"ח הפעולה ובדו"ח הביקור נרשם, בין היתר, כי קיימת מדרכת מעבר לא מגודרת בה השתמש מפעיל העגורן וכי בחדר מדרגות במבנה מעבר לסופרמרקט חסר גידור לאורך כל מסלול המדרגות. הנאשם, בעדותו, אישר את קיומם של ממצאים אלו באתר (עדות הנאשם בעמודים 45-47 לפרוטוקול). רביעית, על אמינותם של דו"ח הפעולה ושל דו"ח הביקור ניתן ללמוד גם מכך שלא נכללו בהם רק ממצאים המסבכים את הנאשם, אלא גם ממצאים הפועלים לטובתו. כך, למשל, מדו"ח הפעולה עולה כי לא נעשה ניסיון להציג מצג לפיו התקנת פיגומי הזקפים לקויה בכללותה, אלא תחת זאת נרשם לגבי הפיגום בחזית דרומית במבנה המסחרי כי הוא "... נראה בסדר, מלבד אזני התיכון לצד הקיר הרצפה השלישית." כך, למשל, בדו"ח הפעולה עולה כי הנאשם שיתף פעולה עם החוקרים, למשל בהצגת פנקס כללי. כך, למשל, בדו"ח הביקור לא נעשה ניסיון להציג מצג כאילו כל העובדים באתר לא עברו הדרכה בדבר סיכונים במקום העבודה, אלא נרשם שמדובר בחלק מהם. לתוכנם של דו"ח הפעולה ודו"ח הביקור - בכל הנוגע לליקויים שנמצאו באתר - אתיחס בהמשך, כאשר אבחן את סעיפי האישום הפרטניים.

9. יש לייחס דיוק ואמינות גם ללוח התצלומים שערך מרבנט. זאת מאחר ומדובר בצילומים שצולמו במועד הביקורת (עדות מרבנט בעמוד 13 לפרוטוקול). לכך יש להוסיף את העובדה שבתצלומים נראים ממצאים שהנאשם הודה בהם בעדותו. כך, הוא אישר כי בתמונה מס' 15 נראית מדרכת מעבר לא מגודרת, בדיוק כפי שניתן לראות מהתבוננות בתמונה והתיאור לצידה בלוח התצלומים (עדות הנאשם בעמוד 48 לפרוטוקול).

האתר

10. במועד הביקורת, נבנו באתר שני מבנים: צפוני ודרומי. המבנה הצפוני תוכנן להיות מרכול והמבנה הדרומי תוכנן להיות לצרכי מסחר. מדובר במבנים בני שתי קומות, כאשר לשניהם חניון תת קרקעי המשותף לשני המבנים. גובהם של המבנים הוא 10-12 מטרים. במועד הביקורת עבדו באתר 15 עובדים במגוון עבודות שכללו חיפוי אבן, ניקיון, אלומיניום וקידוחים ברצפה (עדות מרבנט בעמודים 13 ו- 19 לפרוטוקול; סעיף 4.3 לדו"ח החקירה; תמונות 1, 2 ו- 15 ללוח התצלומים; עדות הנאשם בעמוד 45 לפרוטוקול).

רישום בפנקס הכללי

11. מנהל עבודה מחוייב לבדוק כל פיגום ממנו עלול אדם ליפול לעומק של שני מטרים ומעלה, לפני תחילת השימוש בו וגם לאחר מכן. זאת כדי לעמוד על יציבותו של הפיגום ועל התאמתו לתכלית שלה נועד. בדיקות אלו יש לתעד בפנקס הכללי, שהוא פנקס המתנהל באתר העבודה (להלן - **הפנקס**) (תקנה 20 לתקנות; סעיף 198 לפקודה).

12. הנאשם הודה בבית הדין, בתשובתו לאישום, בכך שלא רשם בפנקס דין וחשבון על כל בדיקת פיגום שביצע באתר בתקופה 3.9.14-8.12.14 (עמוד 4 לפרוטוקול שורות 22-23). הודאתו של הנאשם עולה בקנה אחד עם עותק מהפנקס שם נרשמה בדיקה אחרונה של פיגומים ביום 3.9.14 (מוצג מ/25; עדות הנאשם בעמוד 52 לפרוטוקול). יוטעם שהנאשם לא הואשם באי בדיקת הפיגומים, אלא רק באי תיעוד הבדיקות בפנקס. משכך, אני מרשיע אותו בעבירה של אי תיעוד בפנקס של בדיקות פיגומים בתקופה מ- 3.9.14 ועד 8.12.14, עבירה על תקנה

20(ג) לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה.

מדרכת המעבר שבין רצפת מפלס בקומת הכניסה לתורן העגורן

13. בעת שמתקינים באתר מדרכת מעבר, יש לעשות זאת בצורה שתמנע את התמוטטותה, שבירתה או נפילת אדם ממנה. בנוסף, במדרכת מעבר שממנה עלול אדם ליפול לעומק העולה על שני מטרים, יש להתקין גידור של און יד, און תיכון ולוחות רגליים (תקנות 8(א) ו- 9(א) לתקנות). על הנאשם, כמנהל עבודה באתר, מוטלת החובה למלא אחר הוראות אלו של התקנות (תקנה 5 לתקנות).

14. מעדותו של מרבנט עלה כי בסמוך למבנה הדרומי - שיועד לצרכי מסחר - הוצב עגורן צריח. בסיסו הונח ברצפת החניון. התורן שלו עלה משם כלפי מעלה, ועבר דרך פתח ברצפת בטון ששימשה כרצפת כניסה למבנה. בין תורן העגורן ובין רצפת הכניסה הוצבה מדרכת מעבר מעץ ששימשה את העגורנאי כדי לעבור בין העגורן ובין רצפת הכניסה. מדרכת המעבר לא היתה מגודרת בצידה כדי למנוע נפילה, ובכך נוצר סיכון לנפילה לעומק של 2.8-3 מטרים, היינו לתוך רצפת החניון. לא רק שמדרכת המעבר לא היתה מגודרת, אלא היא היתה מוצבת כך שיכולה היתה להתנתק ממקום התקנתה או להתמוטט, שכן לא היתה קשורה לתורן העגורן (עדות מרבנט בעמוד 16 לפרוטוקול). גרסתו של מרבנט מקובלת עלי שכן היא זוכה לחיזוק מתמונות בלוח התצלומים (תמונות 10-15 ללוח התצלומים); נזכרת בדו"ח הביקור (סעיפים 2.2.1 ו- 2.5.1 לדו"ח הביקור) וגם בדו"ח הפעולה. כרים, בעדותו, תמך בגרסתו של מרבנט. כרים ציין כי הוא זה שהתקין את מדרכת המעבר בין הרצפה ובין תורן העגורן. הוא אישר שהגובה בין רצפת החניון למדרכת המעבר היה 2.8-3 מטרים. הוא אישר גם שביום הביקורת מדרכת המעבר לא היתה מגודרת. הוא ציין כי מדרכת המעבר היתה בשימוש שלושה חודשים לפני מועד הביקור, ולא פורקה עד אז (עדות כרים בעמודים 37-38 לפרוטוקול).

15. הנאשם הודה כי במועד הביקורת היתה קיימת מדרכת המעבר וכי זו לא היתה מגודרת למניעת נפילה ממנה וכי עלולה היתה להתמוטט. הודה כזו ניתנה בעדותו של הנאשם בבית הדין (עדותו בעמודים 47-48 ו- 50 לפרוטוקול). היא גם ניתנה בהודעת הנאשם (עמוד 21 לעותק המוקלד של ההודעה). יש לקבל הודאת חוץ זו (סעיף 12 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971) (להלן - **פקודת הראיות**) שכן שוכנעתי כי ההודאה נמסרה מרצון ואין טענה שנגבתה תוך הפעלת לחץ כלשהו של מרבנט שגבה אותה; מדובר בהודאת חוץ של נאשם שנמסרה לאחר שזה הוזתר כי הוא חשוד בכך שאיפשר למפעיל העגורן להשתמש במדרכת המעבר מבלי שהיתה מגודרת למניעת נפילה מגובה ומבלי שהיתה מחוזקת; וחיזוק להודאת חוץ זו - בגדר דבר מה נוסף - ניתן למצוא בעדות הנאשם בבית הדין, בתמונות בלוח התצלומים ובעדות ושל כרים.

16. אני קובע כי עובר למועד הביקורת, מדרכת המעבר היתה מותקנת באתר במשך שלושה חודשים. בתקופה זו היא לא פורקה. כך העיד כרים (עדותו בעמודים 37-38 לפרוטוקול), ומצאתי מקום לייחס משקל ניכר לעדותו. הטעם לכך הוא שכרים לא ניסה להציג מצג המרחיק אותו מהתקנת מדרכת המעבר. כך, הוא אישר כי הוא עצמו התקין אותה. כך, הוא אישר גם כי הנאשם אמר לו שאין זה נכון לעלות לעגורן באמצעות מדרכת המעבר אלא על כרים לעשות זאת מהבסיס של המנוף למטה וכי על כרים לפרק את מדרכת המעבר (עדות כרים בעמוד 38 לפרוטוקול). אינני מקבל את גרסתו של הנאשם כי פירק את מדרכת המעבר מספר פעמים וכי כרים שב והתקין אותה מחדש (עדות הנאשם בעמודים 49-50 לפרוטוקול; הודעת הנאשם, עמוד 21 לעותק המוקלד). ראשית, הגרסה אינה

עולה בקנה אחד עם גרסת כרים. כאמור, כרים לא ניסה להציג מצג שווא המרחיק אותו מהתקנת מדרכת המעבר. לו אכן פורקה מדרכת המעבר על ידי הנאשם וכרים חזר להתקנה, לא ברור מדוע יבחר כרים להציג מצג שווא דווקא בענין זה, בעוד שביתר העניינים לא הסתיר את העובדה שהוא שהתקין את מדרכת המעבר והשתמש בה למרות הוראת הנאשם. שנית, במועד הביקורת מדרכת המעבר היתה בשימוש, דבר המחזק את גרסת כרים כי המדרכה לא פורקה בשום שלב לפני כן. אינני מקבל את גרסת כרים כי מדרכת המעבר היתה מגודרת בעבר (עדות כרים בעמוד 37 לפרוטוקול): גרסה זו לא עולה בקנה אחד עם העובדה שבמועד הביקורת לא היתה מדרכת המעבר מגודרת. בנוסף, הנאשם - בעדות ובהודעתו - לא העלה גרסה כי מדרכת המעבר היתה מגודרת בשלב כלשהו שלפני מועד הביקורת (עדות הנאשם בעמוד 47 לפרוטוקול; עמוד 21 להודעתו המוקלדת).

17. הנאשם היה מודע לקיומה של מדרכת המעבר; לכך שאינה מגודרת ואינה מחוזקת כיאות; וכי כרים משתמש בה. הוא היה מודע לסיכון שבכך, והדבר גרם לו להורות לכרים להפסיק להשתמש במדרכת המעבר. הנאשם הודה בכל אלה בעדותו (עדות הנאשם בעמודים 49-50 לפרוטוקול). הוא גם הודה בכך בהודעתו (עמוד 21 לעותק המוקלד), המהווה הודאת חוץ שיש לקבלה כראיה, מהטעמים שפורטו לעיל ובשל כך שקיים דבר מה נוסף בעדותו של הנאשם ובעדותו של כרים.

18. הנאשם לא יצא ידי חובתו בכך שהורה לכרים לחדול משימוש במדרכת המעבר. הטעם לכך הוא שכרים התעלם מכך והמשיך להשתמש בה. כאמור, מדרכת המעבר לא פורקה. היה על הנאשם לוודא שמדרכת המעבר מפורקת, דבר שלא נעשה. ככל שכרים לא פעל לפי הנחיות הנאשם, ועל אף הנחיות אלו המשיך להשתמש במדרכת המעבר, היה על הנאשם לפעול מול מעסיקיו של כרים ומול מבצעת הבניה, על מנת שאלו יפסיקו את העסקתו של כרים ככל שימשיך להתעלם מהוראות הנאשם. הדבר לא נעשה על ידי הנאשם.

19. לאור זאת אני קובע כי בתקופה של שלושה חודשים עובר למועד הביקורת הותקנה בין תורן העגורן ובין רצפת הכניסה מדרכת מעבר מעץ ששימשה את כרים כדי לעבור בין העגורן ובין רצפת הכניסה. מדרכת המעבר לא היתה בשום שלב מגודרת בצידה למניעת נפילה, ובכך נוצר סיכון לנפילה לעומק של 2.8-3 מטרים, היינו לתוך רצפת החניון. מדרכת המעבר הוצבה כך שיכולה היתה להתנתק ממקום התקנתה או להתמוטט, שכן לא היתה קשורה לתורן העגורן. הנאשם היה מודע לקיומה של מדרכת המעבר והסיכונים שבה. הוא היה מודע לכך שכרים משתמש בה. הוא הורה לכרים לחדול מלהשתמש בה, אך כרים לא מילא אחר הוראות הנאשם. הנאשם לא נקט בפעולה נוספות להסרת הסיכון הכרוך בשימוש במדרכת המעבר כגון פירוקה או הפעלת סנקציות על כרים באמצעות מעסיקיו של כרים. בכך הפר הנאשם את הוראת תקנות 8(א) ו- 9(א) לתקנות. מדובר בעבירה על הוראות הפקודה (סעיפים 191 ו- 219 לפקודה). עבירה זו היא עבירה מסוג אחריות קפידה והיא אינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או אף מודעות. הנטל הוא על הנאשם להראות שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות וכי עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה (ע"פ (ארצי) 1002/04 רזפול בע"מ נ' מדינת ישראל, פס' 7 (27.3.2006); ע"פ (ארצי) 50155-08-10 חברת השמירה בע"מ נ' מדינת ישראל, פס' 26-28 (6.11.2012); ע"פ (ארצי) 53735-06-16 גרינברג נ' מדינת ישראל, פס' 57-61 (14.9.2018); סעיף 22 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977). מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - בענייננו יש לומר כי מתקיים בנאשם יסוד המודעות, שכן הנאשם היה מודע לקיומה של מדרכת המעבר והסיכון הכרוך בה ויש לקבוע כי הוא לא עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי תקנות 8(א) ו- 9(א) לתקנות.

הפתח שברצפת מפלס קומת הכניסה דרכו עובר תורן העגורן

20. בכתב האישום הואשם הנאשם שלא גרם לכך שיותקנו אזן יד ואזן תיכון בפתח שברצפת קומת הכניסה דרכו עובר צריח העגורן (סעיף 2(ב1)(א) לכתב האישום). הגעתי למסקנה שיש לזכות את הנאשם מעבירה זו שיוחסה לו. כמה טעמים לכך. ראשית, מרבנט לא העיד על ליקוי כזה. שנית, הליקוי הנטען לא נזכר בדו"ח הביקור וגם לא בדו"ח הפעולה. שלישית, בלוח התצלומים (תמונות מס' 11-14) ניתן לראות כי הפתח האמור מגודר. לכך יש להוסיף כי כעולה מהודעת הנאשם, הוא לא הוזהר כי הוא חשוד בעבירה בענין זה וגם לא נשאל על כך.

פיגום בקומת הכניסה של המבנה הדרומי

21. בעת שמתקנים באתר פיגום, יש להבטיח כי יותקנו בו אזן יד, אזן תיכון ולוחות רגליים כדי למנוע נפילת אדם, חומרים או ציוד ממנו. על הנאשם, כמנהל עבודה באתר, מוטלת החובה למלא אחר הוראה זו של התקנות (תקנות 5 ו- 79 לתקנות).

22. מעדותו של מרבנט עלה כי בצד הדרומי של המבנה הדרומי הותקן פיגום זקפים לאורך כל אותה חזית. מדובר בפיגום בן חמש רצפות, אחת מעל השניה, בגובה כולל של 10-12 מטרים, כגובה המבנה. בקומה השלישית של הפיגום, בצד הצמוד למבנה, לא נבנה קיר בצורה רצופה, אלא היו בקיר פתחים, כך שמי שעמד על אותה רצפת פיגום יכול היה ליפול דרכם לתוך המבנה מגובה של כחמישה מטרים. זאת בשל אי גידור רצפת הפיגום בקומה השלישית בצד הפונה לקיר המבנה (עדות מרבנט בעמודים 16-17 לפרוטוקול). גרסתו של מרבנט מקובלת עלי, עת שהיא זוכה לחיזוק מתמונות בלוח התצלומים (תמונות 4-6) מהם ניתן לראות בבירור כי רצפת הפיגום אינה מגודרת בצד הנושק למבנה וכי מי שעומד על רצפת הפיגום עלול ליפול ממנה לתוך המבנה מגובה התואם את הערכתו של מרבנט בעדותו. לכך יש להוסיף כי בדו"ח הפעולה צוין במפורש הליקוי של חוסר בגידור לצד קיר הרצפה השלישית בפיגום בחזית הדרומית במבנה המסחרי - שהוא המבנה הדרומי. גם בכך יש לחזק את גרסת מרבנט בעדותו. בדו"ח החקירה צוין מרבנט כי בפיגום חסר גידור אזן יד ואזן תיכון, בצד הפונה לקיר (סעיף 4.3.7(א) לדו"ח החקירה).

23. הנאשם אישר בעדותו כי היה מקום להתקין ברצפת הפיגום "לוח אמצע" כדי למנוע נפילה דרך הפתחים בקיר. הוא הסביר כי אזן כזה הותקן אלא שכנראה הוסר על ידי אנשי האבן שעבדו שם. הנאשם לא שלל שקיים שם סיכון לנפילה מגובה העולה על שני מטרים (עדות הנאשם בעמודים 50-51 לפרוטוקול). בהודעתו, העלה הנאשם גרסה דומה לפיה היה גידור בצד הפנימי של רצפת הפיגום השלישית, אלא שכנראה עובדי חיפוי האבן, שעובדים מזה שבוע, הסירו אותו (עמוד 17 להודעה המוקלדת של הנאשם). זו הודאת חוץ שיש לקבלה כראיה, מהטעמים שפורטו לעיל ובשל כך שקיים דבר מה נוסף בעדותו של הנאשם ובלוח התצלומים המעיד על היעדר גידור.

24. אני קובע כי הנאשם היה מודע לכך שברצפת הפיגום השלישית, בצידו הדרומי של המבנה הדרומי, היה חסר גידור של אזן יד ואזן תיכון, בצד הפונה לקיר. על כך ניתן ללמוד מהעובדה שהנאשם ערך באתר מדי יום 2-3 סיורים במטרה לבדוק שהעבודה מתבצעת בצורה בטוחה. הדגש בבדיקה הושם על ידו באותם מקומות באתר בהם עובדים פועלים (עדות הנאשם בעמוד 45 לפרוטוקול). הפיגום הוא בדיוק מקום שכזה. בנסיבות אלו, אך סביר שראה את היעדר הגידור בפיגום. ככל שנכונה טענת הנאשם כי עובדי חיפוי האבן הם שהסירו את הגידור, הרי בהינתן שאלה

עבדו במקום מזה שבוע עובר למועד הביקורת, היה לנאשם זמן מספיק לראות את היעדר הגידור. הנאשם לא העלה בגרסתו - לא בעדותו ולא בהודעתו - טענה שלא היה מודע להיעדר הגידור. אין טענה שהגידור הוסר רק ביום הביקורת. זאת ועוד. טענת הנאשם כי עובדי חיפוי האבן הם שהסירו את הגידור, לא הוכחה. בהודעתו ציין הנאשם כי "כנראה" הם אלה שהסירו את הגידור. הוא לא יכול היה להסביר שם איזה מניע היה לאותם עובדים להסיר את הגידור. גם אם נכונה הטענה, אין בכך כדי לגרוע מאחריות הנאשם: היה עליו לוודא כי מותקן גידור בפיגום, וככל שזה הוסר - היה עליו לדרוש את החזרתו לאלתר. זאת לא עשה הנאשם. בכך יצר סיכון לעובדי חיפוי האבן, סיכון שנמשך שבוע ימים - הוא משך זמן עבודתם על הפיגום עובר למועד הביקורת. בנסיבות אלו, לא חל פגם בכך שמרבנט לא חקר את עובדי חיפוי האבן בנוגע לגרסת הנאשם כי מי מהם הסיר את הגידור, שכן אף אם נכונה הגרסה, היא אינה מאיינת את מחדלו של הנאשם.

25. לאור זאת אני קובע כי ברצפה השלישית של הפיגום בחזית הדרומית במבנה הדרומי, בצד הפונה לקיר שבו פתחים, לא הותקנו אזן יד ואזן תיכון. בכך נגרם סיכון לנפילה של מי שעמד על אותה רצפת פיגום דרך הפתחים לתוך המבנה מגובה של כחמישה מטרים. בפיגום בוצעה עבודה של פועלים במשך שבוע, ללא גידור כזה. הנאשם היה מודע להיעדר הגידור בפיגום. הוא לא נקט בפעולות להתקנת גידור באותו פיגום. בכך הפר הנאשם את הוראת תקנה 79 לתקנות. מדובר בעבירה על הוראות הפקודה (סעיפים 191 ו- 219 לפקודה). עבירה זו היא עבירה מסוג אחריות קפידה והיא אינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או אף מודעות. הנטל הוא על הנאשם להראות שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות וכי עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - בענייננו יש לומר כי מתקיים בנאשם יסוד המודעות, שכן הנאשם היה מודע להיעדר הגידור ויש לקבוע כי הוא לא עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי תקנה 79 לתקנות.

פתחי החלונות שבקומת הביניים במבנה הדרומי

26. חלל בקיר ששפתו התחתונה נמוכה מ-90 סנטימטרים מעל לרצפה, שדרכו עלול אדם ליפול לעומק העולה על שני מטרים, יש לגדר באזן יד ובאזן תיכון מתאימים ובחוזק נאות. על הנאשם, כמנהל עבודה באתר, מוטלת החובה למלא אחר הוראה זו של התקנות (תקנות 5 ו- 80 לתקנות).

27. בעדותו הסביר מרבנט כי בקיר החיצוני שבקומת הביניים במבנה הדרומי היו פתחים. הסף התחתון של אותם פתחים היה נמוך מגובה של 90 ס"מ מהרצפה, דבר שיצר סיכון לנפילה של עובדים דרך הפתח החוצה מגובה העולה על שני מטרים. בשל כך היה מקום לגדר פתחים אלו באזני יד, דבר שלא נעשה (עדות מרבנט בעמוד 17 לפרוטוקול). גרסתו של מרבנט בעדותו זוכה לחיזוק מלוח התצלומים (צילומים מס' 10, 12 ו- 21) בהם ניתן לראות את הפתחים בקיר, העובדה שהסף התחתון שלהם נמוך וקרוב לרצפה, וכי אינם מגודרים בצורה כלשהי. קיומו של הליקוי מוצא ביטוי גם בדו"ח החקירה (סעיף 4.3.7(ה) לדו"ח חקירה).

28. הנאשם בעדותו אישר כי בקיר קומת הביניים היו שני פתחים ששפתם התחתונה נמוכה מ-90 ס"מ מהרצפה. הוא אישר שהיו חסרים שם אזני יד. לטענתו, הותקן שם בעבר גידור, אך כנראה מישהו הוציא את הגידור. הוא אישר שביום הביקורת לא עבדו באותו מקום הרבה אנשים, אולי אנשי נקיון (עדות הנאשם בעמודים 46 ו- 51 לפרוטוקול). יש לקבוע כי מדובר בהודאה בכך שהפתחים בקיר בקומת הביניים דרשו גידור של אזן יד, וגידור כזה לא

היה קיים. אני דוחה את טענת הנאשם כי גידור כזה הותקן שם בעבר, אך מאן דהוא הסיר אותו. זו טענת הגנה בעלמה, שאינה סבירה וגם לא הוכחה. ראשית, לא ברור איזה אינטרס היה למאן דהוא להסיר את הגידור מהפתחים בקיר. שנית, הנאשם אישר בעדותו כי ביקר והסתכל כל הזמן באותו מקום - במסגרת הסיורים שערך באתר - כך שאם נכונה היתה הטענה שבעבר הותקן גידור, אך זה הוסר על ידי מאן דהוא, אך סביר היה לצפות שהנאשם יפעל להשבת הגידור למקומו. הדבר לא נעשה ויש בכך להחליש מהגרסה כי בעבר גודרו הפתחים.

29. לאור ביקוריו התכופים של הנאשם באותו מקום, יש לקבוע כי היה מודע להיעדר הגידור. הנאשם אישר גם בעדותו כי היה צורך בגידור הפתחים, ואין טענה שבזמן אמת לא היה מודע לכך. עוד אני קובע, כי אי התקנת הגידור בפתחים בקיר סיכנה את העובדים באתר. זאת מאחר ולא מדובר היה באזור באתר שלעובדים לא היתה גישה אליו. אף הנאשם לא טען זאת בעדותו, אלא רק טען שלא עבדו שם הרבה עובדים, אולי אנשי נקיון.

30. לאור זאת אני קובע כי בקיר החיצוני שבקומת הביניים במבנה הדרומי היו פתחים, בעלי סף תחתון נמוך מגובה של 90 ס"מ מהרצפה, שחובה היה לגדרם באזן יד. גידור כזה לא היה קיים ובכך נוצר לעובדים סיכון לנפילה דרך הפתח החוצה מגובה העולה של שני מטרים. הנאשם היה מודע להיעדר הגידור בפתחים בקיר. הוא לא נקט בפעולות להתקנת גידור שם. בכך הפר הנאשם את הוראת תקנה 80 לתקנות. מדובר בעבירה על הוראות הפקודה (סעיפים 191 ו- 219 לפקודה). עבירה זו היא עבירה מסוג אחריות קפידה והיא אינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או אף מודעות. הנטל הוא על הנאשם להראות שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות וכי עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - בענייננו יש לומר כי מתקיים בנאשם יסוד המודעות, שכן הנאשם היה מודע להיעדר הגידור ויש לקבוע כי הוא לא עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי תקנה 80 לתקנות.

31. יצוין כי בכתב האישום, בפרק ב', לא נזכרה תקנה 80 לתקנות ברשימת הוראות החיקוק לפיהן מואשם הנאשם. המאשימה ראתה באי התקנת הגידור בפתחים בקיר ככזו המוסדרת בתקנה 79 לתקנות, אף שתקנה זו אינה עוסקת בחלל בקיר. חרף זאת, אין בהשמטה זו כדי להביא לזיכוי הנאשם מעבירה זו. זאת מאחר ומדובר באשמה שהנאשם הואשם בה במפורש בחלק העובדתי של כתב האישום (סעיף א(ב1)(ד) לכתב האישום) ודי בכך (השוו: סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984). מעבר לדרוש, לנאשם ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן בהליך מפני ההאשמה בעבירה זו, והוא התייחס אליה בעדותו, וביטוי מפורש לליקוי ניתן למצוא בלוח התצלומים שעמד לעיון הנאשם במסגרת הגנתו בהליך כאן.

גרם המדרגות במבנה הצפוני

32. במסלול מדרגות ובמדרכות מעבר שבמסלול המדרגות, חובה להתקין גידור של אזן יד ואזן תיכון כדי למנוע נפילה של אדם מגובה העולה על שני מטרים. על הנאשם, כמנהל עבודה באתר, מוטלת החובה למלא אחר הוראה זו שבתקנות (תקנות 5 ו- 79 לתקנות).

33. מרבנט העיד כי במועד הביקורת נכנס מהגג למבנה הצפוני דרך פתח דלת שלא היה חסום. מיד לאחר

פתח דלת זו, היתה רצפת ביניים שהובילה למסלול מדרגות. הן רצפת הביניים והן מסלול המדרגות לא היו מגודרים למניעת נפילת אדם מגובה העולה על שני מטרים (עדות מרבנט בעמוד 17 לפרוטוקול). גרסת מרבנט מקובלת עלי עת שהיא זוכה לחיזוק מתמונות בלוח התצלומים (תמונות 26-30) שם ניתן לראות כי הכניסה לרצפת הביניים ומסלול המדרגות אינה חסומה; וכי רצפת הביניים ומסלול המדרגות אינם מגודרים בצורה כלשהי, באופן היוצר סיכון לנפילת אדם מגובה העולה על שני מטרים. אזכור לליקוי זה ניתן למצוא גם בדו"ח הפעולה וגם בדו"ח החקירה (סעיף 4.3.7(ח) לדו"ח החקירה).

34. בעדותו אישר הנאשם כי מסלול המדרגות ורצפת המעבר לא היו מגודרים. הוא טען כי פתח הכניסה לאותו מקום נחסם על ידו במעקות ובידוקים, שכן מדובר במסלול מדרגות שלא נעשה בו שימוש והפתח אליו אמור היה להיות חסום. מישוה, לטענתו, הסיר את החסימה (עדות הנאשם בעמודים 45-46 ו- 51 לפרוטוקול). זו גם היתה גרסת הנאשם בהודעתו, שם אישר כי חדר המדרגות לא היה מגודר וכי פתח הכניסה אליו היה פתוח. הוא הסביר זאת בכך שהכניסה לאותו חדר מדרגות היתה חסומה בקרשים ודיקט, שעליהם בלוקים, עד לפני שבוע והעובדים ניקו את הקומה לפני שבוע וכנראה לקחו את הבלוקים. הוא ציין גם שהוא לא עובר במקום כל הזמן. הוא אישר כי היה מקום לסגור את הפתח בצורה קבועה וכי אינו יודע למה הוא פתוח (עמודים 16-17 לנוסח המוקלד של הודעת הנאשם). זו הודאת חוץ שיש לקבלה כראיה, מהטעמים שפורטו לעיל - לרבות העובדה שהנאשם הוזהר במפורש כי הוא חשוד בעבירה של אי גידור מסלול המדרגות - ובשל כך שקיים דבר מה נוסף בלוח התצלומים המעיד על היעדר גידור.

35. אני דוחה את גרסת הנאשם כי חסם את פתח הכניסה לגרם המדרגות. מדובר בגרסת הגנה שתכליתה להמעיט מאחריות הנאשם בשל אי גידור מסלול המדרגות ורצפת המעבר. מדובר בטענת הגנה בעלמה שלא הוכחה. במועד הביקורת לא היה פתח הכניסה חסום. הכניסה למסלול המדרגות ורצפת המעבר היתה חופשית. כך מודה הנאשם וכך גם עולה מעדות מרבנט. בנסיבות אלו, הנטל על הנאשם להוכיח כי במועד מוקדם לביקורת היה הפתח חסום. הוא לא הוכיח זאת. כך, למשל, לא ברור איזה אינטרס היה למאן שהוא להסיר את המעקות והדיקטים שהנאשם טוען שהותקנו כדי לחסום את הפתח. הטענה של הנאשם בהודעתו כי עובדי הנקיון פינו מהמקום בלוקים שהיו חלק מחסימת הפתח - לא הגיונית שכן הבלוקים אמורים היו לשמש לחסימת הכניסה ולא היו בגדר פסולת בניה. זאת ועוד. במועד הביקורת היה פתח הכניסה פנוי לגמרי (עדות מרבנט בעמוד 18 לפרוטוקול; תמונות מס' 26 ו- 29). לא נותרו עליו שאריות של חלקי מעקות ודיקטים, והדבר אף הוא מחליש מגרסת הנאשם כי במועד כלשהו בעבר היה הפתח חסום.

36. אני דוחה את גרסת הנאשם בהודעתו (עמוד 17 לנוסח המוקלד של ההודעה) לפיה ידע על הסרת חסימת הפתח רק במועד הביקורת. קבעתי כבר כי הפתח מעולם לא נחסם. בנוסף, גרסת הנאשם כי ידע על כך רק במועד הביקורת לא עולה בקנה אחד עם טענתו בהודעתו לפיה הוא כל הזמן מסתובב בבנין ומסתכל על פתחי הבנין. הנאשם לא טען כי לא היה מודע לקיומו של פתח זה בבנין או כי לא כלל אותו בסיריו באתר. בנסיבות אלו, בהם הפתח לא נחסם מעולם, אני מוסיף וקובע כי הנאשם ידע עוד לפני מועד הביקורת כי הפתח אינו חסום, אך הוא לא נקט בפעולות לחסימתו.

37. התוצאה היא שמסלול המדרגות בבנין הצפוני ורצפת ביניים שהובילה למסלול מדרגות זה - לא היו

מגודרים באזן יד ובאזן תיכון. בכך נגרם סיכון לנפילת אדם מהם מגובה העולה על שני מטרים. הנאשם היה מודע להיעדר גידור זה. הוא לא נקט בפעולות להתקנת גידור. בכך הפר הנאשם את הוראת תקנה 79 לתקנות. מדובר בעבירה על הוראות הפקודה (סעיפים 191 ו- 219 לפקודה). עבירה זו היא עבירה מסוג אחריות קפידה והיא אינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או אף מודעות. הנטל הוא על הנאשם להראות שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות וכי עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - בענייננו יש לומר כי מתקיים בנאשם יסוד המודעות, שכן הנאשם היה מודע להיעדר הגידור ויש לקבוע כי הוא לא עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי תקנה 79 לתקנות. יש לראות באי גידור רצפת הביניים ומסלול המדרגות - כעבירה אחת. זאת מאחר ומדובר באי גידור של מקום המהווה יחידה אחת מובחנת בתוך האתר.

פתח מעבר צנרת ברצפת הקומה שבמבנה הדרומי

38. מסביב לפתח ברצפה יש להתקין אזן יד ואזן תיכון מתאימים ובחוזק נאות למניעת נפילת אדם, או להתקין מכסה בעל חוזק מתאים למניעת נפילת אדם, חמרים או ציוד, שיובטח נגד הזזתו המקרית מהמקום ולא יהווה מכשול. על הנאשם, כמנהל עבודה באתר, מוטלת החובה למלא אחר הוראה זו שבתקנות (תקנות 5 ו- 79 לתקנות).

39. מרבנט בעדותו ציין כי במועד הביקורת ראה במבנה הדרומי פתח ברצפה שמידותיו 48 ס"מ על 70 ס"מ, המיועד לשמש למעבר צנרת. הפתח לא היה מגודר וגם לא מכוסה, באופן שיצר סיכון לנפילת אדם דרכו מגובה העולה של שני מטרים, לעבר הקומה שמתחת. הוא ציין שהפתחים ברצפה נצפו בקומה הראשונה אולם בדו"ח החקירה ובדו"ח הפעולה צויין שהדבר היה במקומה השניה. יש לקבוע כי דו"ח הפעולה ודו"ח החקירה מדויקים יותר בענין זה, שכן נערכו במועד שקדם למועד העדות בבית הדין. גרסתו של מרבנט בדבר קיומם של הפתחים הלא מגודרים ולא מכוסים ברצפה מקובלת עלי מאחר והיא זוכה לחיזוק מלוח התצלומים (תמונות מס' 16-20) שם ניתן לראות את מידות הפתחים ואת העובדה שאינם מגודרים או מכוסים. קיומו של הליקוי נזכר גם בדו"ח הפעולה ובדו"ח החקירה (סעיף 4.3.7(ד) לדו"ח החקירה).

40. בעדותו ציין הנאשם כי הפתח היה מכוסה במשטח, וכנראה שאנשי הנקיון שניקו שם הסירו אותו. לגרסתו, מאחר והפתח צר ופינתי, הוא אינו מסוכן עד כדי כך (עדות הנאשם בעמוד 51 לפרוטוקול). אני דוחה גרסה זו. היא לא הוכחה. במועד הביקורת לא היה הפתח ברצפה מכוסה כלל. משכך, הנטל להוכיח אחרת מוטל על הנאשם, והוא לא עמד בנטל זה. מעבר לכך, לא ברור מדוע אנשי הנקיון יסירו כיסוי מפתח, באופן שיגרום סיכון לאחרים. בנוסף, אני קובע כי מידותיו של הפתח הם כאלה שאדם יכול ליפול דרכו מגובה העולה על שני מטרים. סיכון זה לא מופחת רק בשל היותו של הפתח ממוקם באזור צדדי.

41. לאור זאת אני קובע כי הפתח ברצפה לא היה מגודר וגם לא מכוסה. הנאשם היה מודע לכך, שכן הוא אישר בעדותו כי היה מודע לצורך בכיסוי פתחים באתר (עדות הנאשם בעמוד 52 לפרוטוקול). לאור גרסתו כי טרח לכסות את הפתח בקומה השניה - גרסה אותה דחיתי - יש לקבוע כי היה מודע לקיומו של אותו פתח ולסכנה הנשקפת ממנו. הוא לא טען אחרת.

42. התוצאה היא שפתח למעבר צנרת בקומה השניה במבנה הדרומי, שמידותיו הם כאלה שאדם יכול ליפול דרכו, לא היה מגודר וגם לא מכוסה. בכך נגרם סיכון לנפילת אדם דרך הפתח מגובה העולה על שני מטרים. הנאשם היה מודע להיעדר גידור ולהיעדר כיסוי זה של הפתח ברצפה. הוא לא נקט בפעולות להתקנת גידור או כיסוי. בכך הפר הנאשם את הוראת תקנה 79 לתקנות. מדובר בעבירה על הוראות הפקודה (סעיפים 191 ו- 219 לפקודה). עבירה זו היא עבירה מסוג אחריות קפידה והיא אינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או אף מודעות. הנטל הוא על הנאשם להראות שנהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות וכי עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. מעבר לדרוש - גם אם יקבע כי מדובר בעבירה הדורשת יסוד נפשי של מודעות - בענייננו יש לומר כי מתקיים בנאשם יסוד המודעות, שכן הנאשם היה מודע לכך שהפתח אינו מכוסה ואינו מגודר ויש לקבוע כי הוא לא עשה את כל שניתן כדי למנוע את העבירה. על כן - מכח סעיף 219(א) לפקודה - אני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי תקנה 79 לתקנות.

סיכום

43. לאור האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:
- (א) אי תיעוד בפנקס של בדיקות פיגומים בתקופה מ- 3.9.14 ועד 8.12.14, עבירה על תקנה 20(ג) לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה. אין מדובר בעבירה שיכולה היתה לגרום למוות או לחבלת גוף.
- (ב) התקנה שלא כיאות של מדרכת מעבר ואי גידורה, עבירה על תקנות 8(א) ו- 9(א) לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה. מדובר בעבירה שיכולה היתה לגרום למוות או לחבלת גוף.
- (ג) אי התקנת גידור של אֶזֶן יד ואֶזֶן תיכון ברצפה בקומה שלישית של פיגום בחזית הדרומית במבנה הדרומי - עבירה על תקנה 79 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה. מדובר בעבירה שיכולה היתה לגרום למוות או לחבלת גוף.
- (ד) אי התקנת אֶזֶן יד בפתחים בקיר בקומת ביניים במבנה הדרומי - עבירה על תקנה 80 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה. מדובר בעבירה שיכולה היתה לגרום למוות או לחבלת גוף.
- (ה) אי התקנת גידור של אֶזֶן יד ואֶזֶן תיכון ברצפת מעבר ובמסלול מדרגות במבנה הצפוני - עבירה על תקנה 79 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה. מדובר בעבירה שיכולה היתה לגרום למוות או לחבלת גוף.
- (ו) אי גידור או אי כיסוי פתח ברצפה במבנה הדרומי שדרכו יכול ליפול אדם מגובה העולה של שני מטרים - עבירה על תקנה 79 לתקנות וסעיפים 191, 221 ו- 222 לפקודה. מדובר בעבירה שיכולה היתה לגרום למוות או לחבלת גוף.

44. טיעונים לעונש ישמעו ביום 18.11.21 בשעה 09:00. נדרשת התיצבות אישית של הנאשם, שאם לא כן ניתן יהיה לדון אותו בהיעדרו.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשפ"ב, 19 ספטמבר 2021, בהיעדר הצדדים.